

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τιμή Δρ. 2

ΚΥΡΙΑΚΗ, 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 9

7^η Ημέρα

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Ι. Τριπλά
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36019

Κάθε 7 ημέρες

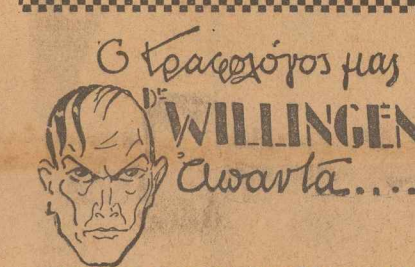
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ...ΣΤΡΑΤΙΣΤΟ

‘Ο λαός της γαλλικής πρωτεύουσας έδωσε τὸν μεγαλειώδη νικητὴν κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ, ὁ οποίος τὰ τελευταία χρόνια ἔχει πάρει τραγικὸν κατήφρονον.

Εὐθὺς οἱ ἐξουσίαι περὶ τὸν Γάλλοι Πατέρες, περὶ τὸν λαόν, ἔδωσαν τρεῖς φροῦδες ἡρώων ἐμπροσθέντες πρὸς τὴν κλονισμένην κινδυνόνοι καὶ ἀσπασθὲν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας θύρας, καὶ ὥσπερ θοῶν πρὸς τὰς ἐρημίας παρόδους, ἡ λαϊκὴ θέλησις ἐπέβη τὴν κυβερνήσαντα καὶ παραιτήσαν. Καὶ ἡ κυβερνήσις τὴν ἐπομένην παραίτητο. ‘Ο κοινοβουλευτισμός, εἰς τὴν Βουλὴν, ἐκώλυσε ἐπιπορώς τὴν κυβερνήσαντα καὶ παραιτήσῃ εἰς τὴν θέσιν της. ‘Ο λαός, ἔξω, εἰς τοὺς δρόμους, τὴν ἀντιστοιχούσεν!

ΑΠΟΚΡΗΝΑΤΙΚΕΣ...ΕΚΛΟΓΕΣ

‘Η ἐφετηνὴ περίοδος τῆς ‘Αποκρητικῆς ἐξουσιαστικῆς ἐνδιαφέροντα εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Καὶ εἰς τίς συνοικίας καὶ εἰς τὰ κέντρα. Εἰς τίς συνοικίας ἔχοντες τὴς περιόδους τὸν ἀποκρητικὸν καὶ τὴς γαμψιλὰς καὶ τοὺς ἀπαθελῶς λόγους τῶν φασουλῶν καὶ τῶν δημάτων μας. Εἰς τὰ κέντρα ἔχοντες τοὺς βαλκανικοὺς διαπλοκὰς καὶ τὴν Ζοζεφίαν Μπαίκερ, τὴν Ντίτα Πάολο καὶ ἄλλες ἑξέως προσωπικότητες. Τὴν κοινὴν γνώμην ἀντὶ τὰς τῶν ἀπασχολοῦν οἱ μασκαράδες, τὴν ἀπασχολοῦν οἱ ἀποκρητικοὶ δημοτικοὶ συμβούλιοι. Ἀντὶ τὰς ἐνδοσφαινεῖς ὁ κόσμος γιὰ τὸ Παλαιόν, ἡ ἐνδιαφέροντα διὰ τὸ Σύμφωνον. Καὶ ὡς νὰ μὴν ἐβάνον τὰ σύμφονα καὶ ἡ εὐλογίαι, προσετέθησαν τῶρα καὶ τὰ γαλλικά... πῶθι, ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὴν βάλῃ τὸ χερί του νὰ σωθῇ, διότι εἰς ἐποχὴν γλυπτῶ ἀποκρητικῶν εἶνε ὁλόκληρον νῦν πᾶν ἐπικινδύνου.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΝ ΝΕΟΝ. — ‘Ο γραφικός σας χαρακτήρ μου ἀποκαλύπτει, ὅτι τὸ ψευδώνυμόν ποὺ διαλέξατε εἰς τὴν ἀποκρητικὴν ταμειρίαν, σὸν μὲ τὸ μέλλον σας, γιὰτὶ ἡ μοῖρα γιὰ σὰς θὰ εἶνε πάντα εὐνοική. Δὲν στερεώθε συγχρόνως ἐλπίσεως καὶ ἐπιμονῆς, δύο προσόντα ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐπιτυχία. Προσεῖσατε ὅμως νὰ μὴ ὑπερβάλετε καὶ ἐπιμένετε κάποτε περισσοτέρων τοῦ βέλους, παρανοήσαντες ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ φέρετε εἰς πέρας ὅτι κ’ ἂν ἐπιχειρήτε. Περισσότερα μετριοπάθεια εἶνε αὐτὸ ποὺ σὰς συμβουλεύω. Χαλιναγωγεῖτε τὸν ἐνδοσιασμό σας.

Γ. Γ. Γ. — ‘Ο γραφικός σας χαρακτήρ μὲ ὁμοίαν ἐν μυστικῷ μὲν σπασίαν ψυχικὴν λεπτότητα. Εἰσθε καὶ ἀσθητικὸς, ὁ ἐγνατισμός σας εἶνε ἀγνώστως καὶ δὲν διατάζετε νὰ διαούσετε τὸ πᾶν, προκειμένου νὰ διαώσετε χαρὰς εἰς προσωπὴν σας πρόσωπα.

Τὰ χαρακτηριστικά σας αὐτὰ δὲν ἂν συνετέλεσαν ἀσφαλὲς εἰς τὸ νὰ σὰς δώσουν ἀπόλυτην εὐτυχία. Οἱ ἄνθρωποι ἐποφελούνται καὶ πληγνύονται κάποτε σκληρὰ ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὸ χάρισμα νὰ προσφέρουν ἀνυπολόγιστα τὴς ψυχικῆς τῶν δυνάμεις. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ σὰς ἐμποδίσῃ νὰ ἀσθαιναίθε πολὺ βράδια καὶ νὰ γνωρίζετε σπάνιες ψυχικῆς ἀπολαύσεις.

Γ. Α. — Αὐτὸ ἀποκαλύπτει χαρακτηριστικῶς διακριτὸν τοῦ γράμφοι σας. ‘Ικανὴ δόσι φιλοδοξίας καὶ συγχρόνως κάποια διατακτικὴ κίνησις, κάποια ἑλπίσις πεπιθισμένη σὲν ἑαυτῷ σας. Αὐτὸν σὰς ἀκούει νὰ βρισκομένη ἐν διαρκίᾳ πάλι μὲ τὸν ἐσώτερόν ἄνθρωπον ποὺ κινεῖται μέσα σας. Μετριάσατε τὸ μὲν, τυνώσατε τὸ δὲ καὶ ἀποσθαινέτε τὴν ἄρμονίαν ποὺ εἶνε ἀπαραίτητη νὰ νιώσῃ κανεὶς γὰρ ν’ ἀνέλξη τὸ δρόμῳ του σὴν ζωὴ.

‘Εξοκολουθούσης τῆς ἀδοξείας τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΣΠΡΕΑ ἡ ἀποκαλυπτικὴς «ἀσθητικὴς περὶ τὴν ἀποκρητικὴν Βασιλείαν Γεωργίου τοῦ Α’» θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν ἀνάστασιν του.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΡΑΦΗ ΠΑΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙ ΤΗΣ...

Μὲ τὴν Ζοζεφίν Μπαίκερ τὴν πρώτην ἀμερικανικὴν νύμφα ‘ηγ...

‘Η εἰδησις τῆς ἐδῶ ἀφίξεως τῆς Ζοζεφίν Μπαίκερ, ἔπαιε σάν βόμβα στὰ γραφεῖα μας μιά μέρα — ἡ γιὰ τὸ κυριολεκτικότερον μὴ νύχτα τῆς τῆς περασμένης ἐβδομάδος. ‘Η Μπαίκερ σὴν ‘Αθῆνα! Διόβολε! Τὸ γεγονός δὲν ἦταν μικρό... ‘Η «7 ‘Ημέρες», σάν γνήσιον περιοδικὸν «ζῶντος καὶ κινητοῦ» δὲν ἔμπορούσε, βέβαια, νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν ἀντικείμενον τοῦ μυστοῦ τῆς παρουσίας ἐν τῷ λαῷ λαμπρῶν — ἂν καὶ μαύρων — ἀστέρων. Γιατὶ τὴν ὅλην εἰς τὴν Ζοζεφίν ἀπὸ ζωὴν σὴν πῶτον ἐκφανσὴν τῆς, καὶ τὴν σὴν πῶτον μόντερνιαν τῆς ἐκδήλωση.

Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, τέτοια εἰς τὴν ἀκριβοῦς εἶχε εὐτυχίαν νὰ βρισκομαί στὸ Παρίσι. Ε, λοιπόν, θὰ τὸ πιστέψετε; ‘Απ’ ὅσα πρόσωπα καὶ πράγματα ἔτυχε ν’ ἀντικρύσῃ ἐκεῖ, τρία μόνο μοῦ ἔκαναν βαθεῖα ἐντύπωση, μοῦ μίλησαν σὴν ψυχὴ, μ’ ἔκαναν νὰ νοιώσω πᾶν ὅτι ἐβρίσκουμι στὸ Παρίσι, ὅπως τὸ θέλωμε μὲ τὴν φαντασίαν μας κ’ ὅπως πραγματικῶς εἶνε: ‘Η Γκαμπὸ Μορλάι — ἡ αἰώνια αὐτὴ Μιμὴ Πενσόν, ἡ ψυχὴ τοῦ λαϊκοῦ Παρισίου, ἡ Ζοζεφίν Μπαίκερ — ἡ ψυχὴ τοῦ κοσμοπολιτικοῦ Παρισίου — καὶ καὶ τὸ μετρώ — ἡ ψυχὴ τοῦ ἐργαζομένου Παρισίου... Τὸ ἕνα λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία πράγματα ἐρχόταν σὴν ‘Αθῆνα. Καὶ ποῖς; ‘Η Μπαίκερ! ‘Η Ζοζεφίν! ‘Ε, μποροῦσιν λοιπὸν «7 ‘Ημέρες» νὰ μείνουν ἀνεκκίνητα.

Συμβουλευθέντα βιαστικὰ βιαστικὰ δύο ἀπὸ τοὺς καλύτερους ρεπόρτερ τοῦ περιοδικοῦ μας. Πρῶτον-πρῶτον αὐτὸν ποὺ μοῦ εἶχε μεταφέρει τὴν εἰδησι.

Πρέπει νὰ γράψωμε κάτι γιὰ τὴν Μπαίκερ... Κάτι ὅμως ἐξαιρετικὸν, κάτι ἀληθινόν, κάτι ἐλλήνικόν...

— Νὰ πᾶν νὰ πάρω συνέντευξιν μὲ τὸν «μάντιντρερ» της... μοῦ εἶπε πρότερον, ἐπαγγελματικῶς, ὅς συνεργάσας μας.

— ‘Οχι, γιὰ τὸ Θεό! ‘Ις ποὺ νὰ βγῇ τὸ φύλλο μας ὅλες ἡ καθημερινὴς ἐφημερίδες θάχουν πᾶν συνέντευξιν μαζί του... Καὶ θὰ λῆθ’ ὅλες τοὺς τὰ ἴδια πράγματα... Προσάντωνν δχι ἀναμνηστικὰ.

— ‘Ιστέ... ὁπότεντεν δειλὰ ὁ δευτέρως ρεπόρτερ μας — θὰ μπορούσαμε νὰ... νοικιάσωμε κανένα πλοῖο καὶ νὰ πάμε νὰ τὴν προῦπαντήσωμεν σὸ πέλαιος, ὅταν θάρηται...

— Καὶ φαντάζεσαι πῶς εἶται ἡ Μαύρη Αφροδίτῃ δὰ σὺν τὴν πολλὰν πράγματτα;... Θάχουν προλάβει ἄλλοι...

Χρησίζοντα, πράγματι, κάτι το μυστῆρ, κάτι πρωτότυπον. Οἱ συνεργάται μας τὸ κατέλαβαν αὐτὸ. Καὶ περιηρώνα...

— Ἐξοφλῶν, μὴν ἴδω, ἀκαθόριστα, πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό μου. — ‘Ακούστε... εἶπα. Ποίος ἀπὸ σὰς δὰ μπορούσε...; Ἀλλὰ ὄχι... Ἀρῆστε... Ἀβριο θὰ σκεφτῶ τὸν ἑλπίαν... Τὰ ἐξανέμει...

Δὲν ἐπρόκειτο νὰ σκεφθῶ τίποτα καλὸν ἑρ...

Τὰ πρῶτα μέρας τὸν σκεφθῶ τίποτα περὶ τὸν λαόν: Ἐπρόκειτο, ἀπὸ τὸν πρῶτον, νὰ πᾶν ἐν τῇ καμαρίστῃ τοῦ ξενοδοχείου ὅπου ἔμενε ἡ Μπαίκερ, ν’ ἀποκρίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της, νὰ κατορθώσῃ νὰ γλυστρήσῃ μέσα στὸ δοματίον τῆς Μαύρης Γοήστῃς τὴν ἡμέραν τῆς ἐδῶ ἀφίξεώς της, νὰ κρυφθῇ τὴν νύκτα κάτω ἀπ’ τὸν κρεβάτι τῆς καὶ... ὁ Θεὸς διατάξῃ!

Ἀπλοῦστατα, ὅλ’ αὐτὰ, καθὼς βλέπετε...

Τὰ πρῶτα μέρας τὸν προγραμμάτωμα, μοῦ δὲν ἦταν καὶ τόσο δύσκολον νὰ ἐκτελεσθῇ. Κατάρθρωσα εἰς πληροφόρησιν ἐν ὁλόκληρῳ διαμέτρῳ, γι’ αὐτὴν καὶ τὴν ἀκόλουθιαν τῆς αὐτῆς ἐξοδητικῆς τῆς «Μεγάλης Βρετανίας». ‘Η Μαίρη, εἰς ἄλλο, ἡ καμαρίστῃς τοῦ διαμετρίου αὐτοῦ, σὴν ὅποιαν εἶχε ἀνατεθεῖ ἐιδικὰς ἡ ἐκπαιρέτῃς σὺν καὶ τὸν Μαύρῳ ‘Αστερίῳ, εἶνε μιά χαριτωμένη λεβαντίνα.

δροσερὴ καὶ πολὺ νόστιμη, ποὺ εἶχε τρεῖς μανιές: πρῶτον, νὰ βάζῃ κάθε δύο λεπτά τῆς ὅρας ροῦς στὰ γυάλια της — μὴ πρᾶγματτικὴν χάριν εἴη ἡ ἀλήθεια — δεύτερον νὰ ἀνακατεῖν σὺν κάθε κουβέντῃ τῆς καὶ ἀπὸ δύο-τρεις λέξεις ἀγγλικῆς — πολλὰ συνήθεια ποὺ εἶχε ἀποκτήσῃ ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε προσληφθῇ ὡς «μάντιντρερ» στὰ παιδιὰ ἐν τῇ «Ἀγγλῳ ἀκούσθου τῆς πρᾶσι» ὡς γὰρ νὰ μᾶλλον ἑλληνικὰ καὶ τὰ παιδιὰ μὲν εἶνε ζήτημα ἀνέκμη-θαν ἑλληνικά, ἡ Μαίρη ὅμως κατὰ κουτσόμῃς ἀγγλικά — καὶ τρίτον νὰ τρέχῃ στὰ χοροδιδασκαλεῖα. ‘Η τελευταία τῆς αὐτῆς μανιὰ ὑπῆρξε ὁ «μῖτος» τῆς ὁλης...

— Αὐτὰ πᾶς; Μὰ πᾶς; — ‘Ὡ, ἦταν ἀπλοῦστατα. Τὴν ὅλην...

σας. Σ’ ἕνα τέτοιο κέντρον κατάρθωσα νὰ γνωρίσῃ μὲ τὴν ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὴν κοπέλλα. Τῆς συστήθηκα ὡς... πῶς ἰδιαιτέρως χαριτωμένη τὸν Σταβίου. Γιατὶ; Ὅτε ἡ ὥσα δὲν ἔρε...

— ‘Η Μαίρη ὅμως λατρεῖν τὸν κοσμοπολιτισμόν. Εἶνε, βλέπετε, τρομερὰ σνόνιμ (ὡ, Μαίρη, τί φοῦρκα θὰ μ’ ἔχῃς ὅταν διαβάζῃς αὐτὴς τὴν γραμμῆν) καὶ ὁ Σταβί-σκου, μὲ τὸ μπαρὸν τοῦ σὴν πάλαι τῆς Νίκαιας, ὅπως τὸν παρ-ρουσίασε μὲ φωτογραφία του σὴν ἐφημερίδα, εἶνε τόσο σικ...

— ‘Ὡστε, λοιπόν, ἀλήθεια, γνω-ρίζατε τὸν Σταβίου;...

— Μὰ σὰς εἶπα... τότε δὲν ἦταν βέβαια διάσημος, ὅτε ἀπετένευ καὶ πατώντας στὴς μύτης τὸν πο-δὶόν ἔβρισκε ἀπὸ κάτω πᾶστωμα.

— ‘Η Μαίρη, νύχην... Τὴν διαβόλη... ‘Ὡστε, λοιπόν, βρισκόντουσαν σὴν πρᾶσι τῆς Μπαίκερ;...

Χαίρει μεγάλῃ δυσκολία βροῖκα τὸ δοματίον τῆς περιφημῆς μαύ-ρης χορεύτριας. ‘Η πόρτα ἦταν ἀ-νοιχτὴ. Γλυστρήσα μέσα καὶ... χά-σθηκα κάτω ἀπ’ τὸν κρεβάτι! Αὐτὸ ἦταν! Τὸ σκεῖνόν μοῦ εἶχε πετύχῃ σὴν ἐντέλειαν. Μόλις ὁδρα-Διαπρῶτος ἕνα μικρὸ γράμμα ἀν-τιπροσωπεύον...

— Σταβίου; Ἀβύονταν!...

— Ἐν τούτοις...

Μὰ λαμὴν ἑλπίαν πέρασε ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς Μαίρης.

— Καί... καὶ δὲν ἦταν παντε-μένος;...

— ‘Οχι... Λένε μάλιστα... ὅτι εἶ-χε σχέσεις μὲ τὴν Ζοζεφίν Μπαί-κερ...

Τὰ τελευταία αὐτὰ λόγια τὰ εἶ-χε πῇ μὲ φωνὴ χαμηλὴ, ριχνόντας τὴς ὑποπτες ματιὰς ὁλόγυρα, γιὰ νὰ μὴ μὲς ἀκούσουν.

‘Η Μαίρη γλοιώσατο. «Ἀχ, Θεὸ ἐμοῦ... ‘Ο Σταβίου, ἡ Μπαίκερ... Καὶ τότε ἔσκασε τὸ μυστικόν. “Ε, λοιπόν, ναί... “Επρεπε νὰ τὴν δῶ τὴν Μπαίκερ... “Επρεπε νὰ τὴν μίλησω γιὰ τὸν μεγάλον τῆς ἔρω-τα, τὸν Σταβίου... “Η Μπαίκερ κατεῖχε μυστικὰ τρομερὰ... Μπο-ρούσε νὰ σάβῃ, ἀν ἤθελε, τὴ μνη-μὴ τοῦ Σταβίου... Καὶ περιμένει ἀπὸ τὴ Μαίρη νὰ μὲ βοηθήσῃ σ’ αὐτό...»

— Αὐτὰ πᾶς; Μὰ πᾶς; — ‘Ὡ, ἦταν ἀπλοῦστατα. Τὴν ὅλην...

Δὲν ἦταν μόνον τῆς. Τὴν συνό-θευε κ’ ὁ ἄντρας τῆς. Καθὼς καὶ ἡ Μαίρη. ‘Η Ζοζεφίν ὅμως τοὺς ἔ-δωκε καὶ τὸν δῶν.

— Εἶπα, τόσο κομψομένη... εἶ-πε μόνον ἀγγλικά φυσικά.

— ‘Ὡ γιγί... ἔσπευσε ν’ ἀπαν-τήσῃ ἡ Μαίρη.

‘Η Ζοζεφίν γελώντας τῆς εἶπε κάτι. Ἐξοφλῶσα τὴν λέξι «καρτέ-ρι». ‘Η Μαίρη γέλασε σπυρὴν. ‘Ο ἄντρας τῆς Ζοζεφίν χωρίς λέξι, εἶχε φύγει. Καὶ τὸ μαῦρον ἀστέρι ἐκλείσε τὴν πόρτα.

‘Η καρδιά μου, κάτω ἀπ’ τὸν κρεβάτι χτυποῦσε δυνατὰ — τόσο μάλιστα ποὺ ροβήθηκα μῆπως ἀ-κουστῇ. ‘Τ’ αὐτίς μου βολέει... σὴν ἀκρίβειαν τὸν ἀκούω τῆς τραγουδοῦς, χαθῆς σὸν διπλανὸν δοματίον. Τὸ μυσκόν. Σὲ λίγο ἐξο-νακούστηκαν τὰ βήματά της. Τὸ κρεβάτι ἔτριψε ἀπὸ τὸ βάρος ἐ-νός σώματος... Τὸ φῶς ἐξοβύσε... Καὶ τώρα;...

Τώρα ὅμως συνέβη κάτι τρομε-ρὸ. Μέσα σὴν ἀπόλυτῃ ἡσυχίᾳ τοῦ δοματίου δὲν ἀκούσατο πᾶν τὸν ἀναστῆναι τῆς Μαίρης. Καὶ τὸ δοματικὸν τικ-τάκ τοῦ ρο-λογιοῦ μου... «Ἀχ, τὸ ἀνισθητι-σμένον αὐτὸ ρολοῖ... “Ἦσαν ἀδύνα-το νὰ μὴν τὸ ἀκούῃ ἡ Μπαίκερ... Καὶ νὰ... Τὴν ἀκούουν νὰ στριφογυ-ρίζῃ ἀνήσυχτα, φρίσσει, πᾶν σὸν κρεβάτι τῆς. Ε, ἔπρεπε νὰ ληξί-ῃ ἀσφότηρ αὐτὴ κατὰστασι... Σάν τρελλὸς ὄρμησα ἐξω ἀπ’ τὸν κρεβ-βάτι. Μιά πιχτὴ κραυγὴ ἀκού-σθηκε.

— Γιὰ τὸ Θεό... φώναξε. Σω-πάστε...

Σάν ἀσπρήτῃ ἔτρεξε σὸν ἡλε-κτρικὸν κομμάτι. Τὸ φῶς πλημμύρι-σε τὸ δοματίον. Καὶ τότε ἀντί-κρουσα...

“Η Μαίρη, τὸν ἀκούω τῆς ἀπὸ τὴν περιποσίαν σὲ κάθε εὐκαιρία. Αὐτὴ, καὶ σὸν ἐαυτὴ τῆς. Δεῖχῃ συγκρατημένη ἀνταρξία. Αὐτὸς, προσπαθεῖ νὰ τὴν διασκε-δάσῃ, νὰ τὴν ἀποτροφίξῃ λίγο ἀπ’ τὴν σκέ-ψιν της. Ἀρχίζει πάντα πρῶτον τὴν κουβέν-τα... γιὰ τὰ τοπία, τὸ φαγητὸ, τὴν ἑλπί-δα, τὰ τραῖνα της... Ἐκελὴ τὸ ἀπατάει μονολεχτικὰ, μ’ ἐνέγνευε ὅμως καὶ προ-θύμα.

— Μήπως τὴν δυσκολεῖ ἡ ξένη γλῶσσα;

— Σιγῇ...

— Θέλετε νὰ πάρωμε καφέ μὲν λικέρ;

— Ναί, εὐχαρίστω.

Τὰ πράγματα ἀρχίζαν νὰ σκου-ραίνων. ‘Η Μπαίκερ, θὰ μοῦ πῇ-τε, ἦταν σὴν μέση, ποὺ λοιπὸν νὰ μὴ... σκουραίνων; Σὰς βεβαιώ-νω ὅμως πῶς ἐκελὴν τὴν στιγμήν δὲν εἶχε ὄρεξι γιὰ καλαιπορία... Τὸ σπουδαιότερον καὶ ἐπικινδυνότερον...

Θεάματα

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀνδρῶνα τῆς ἑσπ. ἑσπ. ΕΒΕΝΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀποκρητικὸς (ποδογύρος) ΜΟΝΤΙΑΛ... ἑσπ. ἡ μάσκα τῆς ‘Αθηνῶνας.

Κινηματογράφος ΑΠΟΛΛΩΝ... ἑσπ. τὸ πᾶν ἀνδρῶνα μου; ΑΤΤΙΚΟΝ... ἑσπ. ἀνδρῶνα (18 ‘ἔσπ.) ΟΥΑ... ἑσπ. τραγουδοῦς γυρῆς τὸν κόσμον. ΠΑΛΛΑΣ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΠΑΝΟ... ἑσπ. ἡ πόλις. ΣΠΑΝΤΙ... ἑσπ. ἀνδρῶνα χωρίς ὄνομα. ΤΙΤΑΝΙΑ... ἑσπ. ἀνδρῶνα ἐπὶ τὸν ἀνδρῶνα.

ΔΙΑΜΠΡΑ ‘Η ΡΟΥΛΕΤΤΑ... ἀπὸ τὸν ἀ

[illegible][illegible][illegible]

Τώρα... "Ω! τώρα είμεθα μόνον ήτη μένοι..."

Χαρίζομαι από την Μεγάλην Στρατάν με την άποψήν σου δυνάτου. Αισθάνομεθα να βαρύνει άπάντα μας όλο το φοβερό κράτος της απομυνώσεως.

Δεξιά μας, προς τήν Θεσσαλονίκη, οι άλλοι, και αν άκούει δεν προχωρούν θραυμένοι, πάλιν οι φίλοι το πλύνοντες τήν έπίσταν και της ενημερώσεως, ενώ ήμεις, εγκαταλείποντες το Μοιρατόν και μητρώον της, ήχια μέσα εις τα κρέατα της απομυνώσεως, ζήτομεν να συγκρατηθώμεν εις τόν κατήφορον μας, να ανασπάρησώμεν, να μη ρεζιλευθώμεν!"

Ποιός έρεοι αν θα το καταρθώσάμεν!...

"...Και δεν ήμουν να αποκρούω την παρρηγορίαν σου, ήτοι την υπέρ της άπομυνώσεως του πεπαιγμένου του πυροβολικού κ. Πάλλη! Άντ. εις την ήμεραν μας κατά την 2αν προαίτην όραν."

Εις τόν άνθρωπον αυτόν δεν καταρθώ-

Ταπεινώνονται να παραστήξω τάς πυρολαρχίας, του έπί τών βεξιάς της αυτής όψιμαστών, εις τρόπον όσον ή δράσις πυροβολικού να είναι ταύτοχρονη.

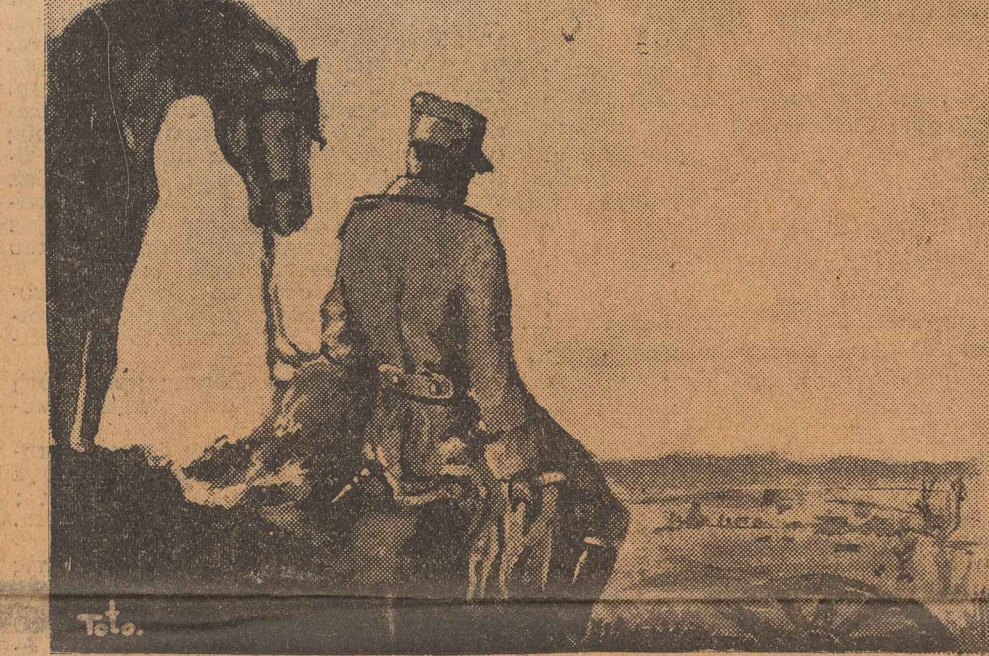
"Πολύ καλά, κ. Διοικητή. Ή διαστράς θα έκτελεσθαι."

Ο κ. Πάλλης απέρχεται, ενώ ό ο Γεφύρας, ο άρραβος, αφήνει μερικάς σφαίρας εις τούς πυροβολάρχους, ίπτες και κατευθύνεται προς Σοφορίτις, όπου έ μένει ο Μέραρχος.

Συνιστάει τόν ανώτερόν μου έπίστωσεως και μετά ήμεισιν όραν περίπου ρισκώμεθα πρός της σκιάς ήτις χρησιμεύει κατά τήν επέλευσίν.

Ο κ. Γουβέλης έλασχερατα παρρηγορίζει τόν παρακωθέντα, ίπτες και έλασχερατα πάλιν το ήκιστα τυκόν επαγγέλματι του ότακουστού.

Εις την γωνίαν ενός διαμωτίου, παρά όποιον καιεί φωτιά, κάθεται κατήφις, σ' ήπλός και βυθισμένος εις σκέψεις ο Μέραρχος.

[illegible]

στάσεις.

— Ίδου ε! πληροφορία μας και οι διαταγές μας, κ. Γουβέρλ, απάντα ό κ. Δροσπούλος αντί του κ. Ματθαίουπούλου. Τα πεζικά μας άπουσυνέθετάνε τελείως. Ή τούτο τό τάγματος Χουδούλι άγνοείται. Άλλα και τα λοιπά ήμίματα δεν είναι τίς καλύτερες διατάξεις, ή δύναν συγκεντρωθύν και συμψηφίσ άόμας της Μεραρχίας είνι του πυροβολικού. Αύτο λοιπόν θα χρησιμοποιήσ ό πυρήν άνασυντάσεως της όλης Μεραρχίας, εν ανάγκη δεν και θα βασισαθεί.

— Ούδεως διαλογίζεται να φέρη αντίπρσιν εν εν διαταγήν σας περί τήν άπό του πυροβολικού φρονή, μύλα ταύτα, ότι δεν είναι αυτός ό προορισμός του.

— Αύτό είναι! Ήξακολουθεί πάντοτε ό κ. Δροσπούλος αντί του κ. Μεραρχού, ό όποιος παρακολουθεί σιωπηλός ός ήβης και βυσμιασμένος ός ήβης άκούε ός ήβης ό γού τούτον. Νά βασισαθεί τό πυροβολικόν!

— Άλλά, παραπτορεί ό κ. Γουβέρλς, ούδαχοίς είν ήν πολεμικήν τέχνην και ίστο-

— Πολύ καλή, καταλήγει ό κ. Γουβέρλς στροφόμενος πρός τόν κ. Ματθαίουπούλου, σεί θέλουν να έπικυρωθούν και παρά τό ότι άπό τού κ. Δροσπούλου λυγέχεται διαταγή σας θα έκτελεσθή. κ. Μεραρχή, τό πυροβολικόν θα βασισαθεί. Διαβεβαιώσ με ότι θα βασισαί, κ. Μεραρχή, ρετέ!

Έχνα πτεύσει να προπροθευθείς είν τώ ώρσθωρον, ώστε να μείνει άπαρτήρητη κατά τόν άνωτέρω διάταγήν παρουσιασά. Δεν άποφασισθήν άπό τήν άπόφαση τήν, τήν, άφού ό κ. Μοίραρχος μού έλες ότι άπό άλγο:

— Άπό ό,τι τυχόν ήκουσας, παιδίό μου ήκουσε όρσιν, Δεν πρέπει να μάθωσ ποτε ή παραβήν.

Και όσεί μονολογών, έξακολουθεί:

— Κακόμοιρα παιδιά! Κακόμοιρο νόννα! Άς βασισαθύν, άφού ούτο ήν τήν Νέα Τσικτίκη.

Ό λοχίας Φραγκιάκος, συνεχίζων, γεται ής λεπτομέρειας της τρώμερας

καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Εἶπε δὲ πάλιν ἡμετέρας
καὶ τὴν καθάρσιν καὶ ἡ περιστάσις
ῥησάντων τὰ ῥητά ἐνα ἄσπερον μαρτύ-
ρησι ποὺ καθάρισε ἕνα λυγρὰ φωνή
καὶ κάποιον προσώπῳ γὰρ τὸ μεσημέρι.
Στὰ πρόσπαστα τοῦ κανένας φῶς, και-
νὰ προσκόχια, κανένα ἔγχος χαρ-
βαδίονος οὐκ ἀνὰ πηγαινόντων ἡμε-
τέρων ψυχῆς. Σὺς γυναικὲς τὸν δρό-
μον, οἱ γυμνοὶ τὸν χυτρίονος τὸν
πάντε γὰρ τὴ συνεγεία τοὺς, οἱ μι-
κροὶ γανωμένοι, γυμνοὶ μετὰ τὸ λαδο-
μενὸν ἡπλίκον ὅλας τῶν ἀπάνω ἡμῶν
νὰ πῶντε στὴν κατὴ μετὰ, ἐνα λόγῳ
ποὺ φαίνεται πῶς δὲ πᾶσι χαμένους
γυναικὲς ἕνα χαμῶδες ἀνδρὸς
φωτιστὴς τὰ βρασιάνων τοῦ πο-
δῶστα.

□

Ἦνας θέρους ἀένους ἀρχίγει πᾶς
ἐπὶ λιμῇ. Στὰ βωτόρια πού ἐπισκευ-
άζουν, οἱ ναῦτες τοῦ μεροκάματου πᾶ-
νουν δουλειά. Ἄλλοι ἀπ' ὅσων σὲ
σκαλωσιὲς χτυπᾶν ρυθμικὰ τὸ μα-
τσόκον. Ἔνουν τὰ μαῦρα χροῖματα
κ' ἀνοίγουν κατὰ ἀνάγκην τὸς κόκκι-
νες πλάτες. Ἄλλοι στὰ ἀρμπουρά κα-
τάκορα χροματίζουν σκαρφαλωμέ-
νοι μετ' ἡ μέθοδον πού τὴν λένε «εὐ-
ηλίστα». Ἡ «εὐηλίστα» εἶνε ἕνα
εἶδος σκαλωσιῶς πού καθάτις πάνω
ὁ ναῦτης καὶ τότε βιάζοντο σὶν
κορυφῇ τοῦ ἀρμπουρού κ' ἀρτύνει ἀ-
πὸ πάνω νὰ χροματίζει. Λίγο-λίγο
τὸν κατεβάζουν κ' ἐταί βράζει τὸ ἄρ-
μπουρὸς ὡς κάτω. Ἀπὸ κεῖ πάνω βλέ-
πει κανεὶς τὸ βαρεῖο σὺ μὰ μετ' ἐν-
σαίτα, σὺν τὸ πῶς γερμικὸ στενόμε-
νο κελτος. Ἄλλοι πάλι μετ' ὁ πηγά-
νημα τῆς φωτιάς βγάνουνε τὶς ἀ-
δομιπογιὲς ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ κ' ἄλ-
λοι τρέβουνε τὰ ἀστρόφικα ὡς πού νὰ
τὰ κάνουν ν' ἀστροφύουν.

Καθ' ἡμέραν σπυδαὸν σπρί. ἢ ἀπὸ τῶν
ἐπιπλεοναίων τῶν ποικιλοειδῶν θά παύ-
σονται διὰ διάσπαισι, ἐπεὶ ἔχουσιν, ὁ
Μηνᾶς κ' ὁ Μάρκος, τριγυρὸν θά μα-
λευρεῖ κόσμος κ' ὁ Μηνᾶς, ἐνὸς ὁ
Μάρκος θά χτυπᾷ ἐνδομῆκα τὰ γέ-
νη τοῦ καὶ τὸ πόδι, θά χορεύει τὸ
σπυδαῖο, τοῦ κομποῦσι. Ἡ δεξιὰς
καὶ τὰ πενηνταρθρία, δευθὴ κ' ἀνά-
μυστα μὲν, καποπὶ μὲν, ἄλλου πάλι
ὁ «Μαρίστα» τῆς παρολῆς μὲ τὴν
λάστιγγα, τὰ σιδερα καὶ τὴν ἀπαρά-
τητη προσηφώνηση πρὸς τὸ ἐνυμνον
κοινόν».

Στις 12 ξανά η συνήχθη. Ἡ με-
ρὴς ἀπὸ τὰ ἐργαστάδια δὲ βγοῖν
με θεωρημένη κατὰ, με πᾶσι γὰ
τὴν ἀγορά κανόνος φτωχικοῦ φαγη-
τοῦ. Ἡ ταβέρναι τὴ παρὰ τὴν
ἐγγράται καὶ περιγυρίζονται τὰ
λίκονα πὺν ψήφουν πατάες σὰ ὄρ-

ἐμπαρακάουν οὐ νάτες, πὺν ὅλη τὴν
ἡμέρα κομπούνται καὶ τὴ παίρνουν
ἀποκοντα.

Ἡ Πειραιῶς τὴ νύχτας. Ἡ Πει-
ραιῶς τὴς ἀθλιότητας: Ἐκδισμοί,
τοῦ

Μὲν γὰρ

Στις πέντε και πάλι η σφύριχτρα: κορησμένα πρόσωπα, βρασιονισμένα κορμιά, τσιτσιμένα κομμάτια, μάτια κλεισμένα από το κάρφισμα στα τρέβονα στα ταβάνια και στα ζωφνεύα για λίγο ξανάσφονα. Και οι κούνα...
...αίματες, οδοντοκίτες, επιτορία κάθε ύππτον είδους, λαβήροτοια, άναβροισ που λογαριάζανε για μία δεκάρα πόν τον θύσιον τους τη ζωή...
[ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΗ]
Παράλληλα όμως με τον σκληρό άγώνα του έγχαντή και με τη σκετικη ζωή της Πελοποννήσου, άναβροισ

Οι σημερινές δεξαμενές του Πειραιώς

από προσδεμένο, που κι' ό
 τες κι' ό έμπορος, κι' ό ναυτι-
 όμη κόσμος βρίσκονται πιά ση-
 ά ανακουσμένοι.

προτοφάνη για την 'Ελλάδα
 έπικρατεί στις άγνωστοβόλεις,
 οσία ξυγνάμενα ήμερα και χω-
 ούς γνωστούς μας παληορούς
 μους και φουγάρους στο αυ-
 από πριν καθορισμένο μέρος.

ά πλοία πιά, μικρά και μεγά-
 ευγύθιν και κατεβάζουν τούς
 ές από μια πλατιά αναπαυτική
 τού τούς φαιεται σά να θυγι-
 τού τού πόρτα του σπιτιού του
 ές του 'αλιεύου' καθαρών και

Η πλοή της δεξαμένη είνε ένα συγ-
 κρότημα σιδερόβληκτον, που αποτελεί
 σκάφαν, άπάνω στην όποία δινονται
 να τοποθετούνται, ανάλογος της έκ-
 τάσεώς της, μεγάλα ή μικρά πλοία
 και ούτο που να καθαρίζονται και
 να επλύνονται ανάλογα με

Φορτοεκφορτωτή
 και

θε στοιχειώδης έξελ-
 ποτελεί άπαιρούμε-
 πόσο μάλλον διά τ-
 πρόσκαιρα να εξημε-
 ποκρινό όσο και το
 τιμό.

“Άλλος σημαντικός
δραγασμό του λιμένας
σμένος με εξήντασι π
τη Μεσογεία, θα γεννη
δράσεως ναυπηγοεπι
τήν έναντι των λιμενα
ρον άκτίν. Κατά το
της άμμοδιάς ύψησει
δράσεως του συνεγει
εισελεύσει εις το ταμεί
μόνον έκ της επιδιορ
κών πλοίων, τουλάχισ
000 λιρών.

Τοιμή επικρατείς ο
 ξεις τοι θανάτου Π
 ἐγκατάστασις εὐαδὲ
 τικῶν μηχανῶν διὰ τ
 τοῦ οἴτου. Οἱ σημα
 καταστάσεις τῶν κα
 τοι Πελαγὸς ἐκτός ἀ
 σι τὰς ὑπὲρ καὶ ἀπλ
 προσφέρουν στὴ ἐκ
 ροιῶν, θὰ παρῶνται κ
 ατέρους ὑπολογισμο
 εἰς 2.000 ἐργάτας ἐπ
 σιδοβιοτήτων συνδρ
 τοῦ ἐκπαιστος τῆς ἀ
 οαί: "Ας ἐκπαιστού

[illegible]

Η ζώνη αυτήςφιν, ως διά-
θετο καταλοιμένο σύστημα
στης χίλια μονάρα μέσα
ελάχιστη διατάγση των
και κυρίως των εκφρασ-
σισιαίων γερανών, αλφιν-
χης και ταχύτης, έπει-
μεγαλότερα φώσητα πλοία

...ως όμως του Ο.Α.Π. (δι-
 ατελεί τη ψυχή και την
 διάνοια του ληλαντού),
 ότι επί του

A black and white sketch of a person in a dynamic, crouching pose, possibly a dancer or acrobat. The figure is shown from the side, with one leg raised and bent, and arms extended. The drawing is done in a loose, expressive style with visible pencil or charcoal lines. The figure is wearing a long, flowing garment, possibly a robe or dress, which is draped over the body. The background is plain, and the overall composition is simple and focused on the figure's movement.

Φορτοεκφορτωτης του παλαιου
καιρου

στεινωδῶς ἐξελεγμένο λιμάνι, ἀ-
ποτελεῖ ἀπαραίτητον ἐγκατάστασιν,
Ἰόσω μᾶλλον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου
ἐξυπηρετῇ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τόσο τὸ ἐμ-
πορικόν ὅσο καὶ τὸ πολεμικὸ μᾶς ναυ-
τικόν.

Ἡ ἰδρυσις ἀνθρωπογενὴς οὐκ
 ἐστὶν Περσικῇ ἀφικνέσθαι νὰ ἐξυπη-
 τήσῃ σωρείαν πλοίων ποῦ ταξεύ-
 ουν χιλιάδες μιλίων ἀπὸ τὸν λι-
 μένα τῆς ἐκφορτώσεως γιὰ ν' ἀνθρα-
 κίσουν καὶ ταυτοχρόνως νὰ παρά-
 στῃ στὸν ὀργανισμό τοῦ Περσικοῦ ἐν-
 εισόδημα ἐκαιρετικὰ ἀντιπαρα-

Ἄλλος σημαντικός πόρος γὰ τὸν
 γανισμὸ τοῦ λυμένου μας, συνδυα-
 σμένη με ἐξουσίαν τῆς ἀξίας του ἐν
 Μωσαίῳ, θὰ γεννηθεῖ διὰ τῆς ἱ-
 σσοῦς ναυπηγοεπιχειρηματικῆς, εἰς
 ἔναντι τῶν λιμενικῶν περιτε-
 ῖων ἀξιών. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς
 ἀρμόδιος ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ἱ-
 σσοῦς τοῦ συνεργείου τούτου, θὰ
 φέρουσι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ο.Α.Π.
 ἑκατὸν ἐκ τῆς ἐπιδιορθώσεως ἐλλαντι-
 νῶν πλοίων, τοὐλάχιστον ποσὸν 600,
 ἰσλινῶν.

ἡ ἐπιτάχισις ἀνάγκη ἀποδο-
 τῆν ὁργανισμὸν Πειραιὸς εἶνε ἡ
 ἀνάγκη τοῦ αὐτοῦ, δηλ. ἀπορροφη-
 τὸν μηχανισμὸν τῆν ἐκκρήσιν
 αὐτοῦ. Οἱ σημαντικαὶ αὐτὲς ἐν-
 στατάσεις τὸν αὐτοῦ στὸ λιμάνι
 Πειραιὸς ἐνὸς αὐτοῦ τὴν ἀνάγκη
 ταχίστην καὶ ἀπολοισίην ποδὶ θά-
 ληρον τὴν ἐκκρήσιν τὸν στα-
 τισμὸν, δὲ παράσχησιν κατὰ τοὺς μετρί-
 ουσ ὑπολογισμοὺς καὶ ἐξουσίαν
 2.000 ἐργάτας ἐπὶ ἐν ἑτος. Μὴ
 ἀπορροφῆσιν συμβολὴν τὴν ἐκτίμη-
 σιν τῆς ἀνεργίας στὸν Πει-
 ραιὸν. Ἀε. ἐκτίμησιν.

ὁ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς. Ἐνας
 πλοῦς δόκιμος. Ἡ Ἑλλάδα προσ-
 ταίμα ἀνεγείνηται ἀπὸ τοῦς
 τοῦ κι ἀπὸ τῆ θάλας του. Μὲ
 ἀκάματ' ἐργασία, μὲ τὴν κορμο-
 ἀπὸ γίνεται, μὲ τὴν νυχθήμερη
 ῥιτὰ τοῦ ἀργαταίου, ἀπὸ τῆ
 τῆ Δοξίμων ὡς τῆ Δραστηριότη-
 μα ποιοῦμε ν' ἀναμένουμε τὴν
 μετὰ ἀπόδοσι.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

**ΑΦΟΥ ΡΙΞΕΤΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΣΑΣ, ΞΕΝΟΙΑΣΤΟΙ,
έν άναμονή τών άποτελεσμάτων, περᾶστε
τήν ὥρα σας
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ**
Έκάστην Κυριακήν ζοῦρ-φίξ.- Μεγάλα χρηματικά ἔ-
παθλα μέ τὸ νέο παιχνίδι: Οἱ Κοῦρσες τῆς Ρολίνας
Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Οι σμαρτίνες δεικνύμενες του Παριζιανού

SEAL 7

ΣΕΛΙΣ 6

Μία άποψις του Παιραιδω από αεροπλάνο

7 Ημέρες

ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Γραφεία : Φιλελλήνων 3

Διευθυντής
ΝΤΕΜΗΣ ΠΕΣΝΙΚΙΔΗΣ

Τμή Δρ. 2

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΦΥΨΤΑΣ

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΗ Ο ΤΣΑΡΛΙ ΤΣΑΠΛΙΝ ΜΕΤΑ ΤΑ "ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ", ;

Η Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, το Βερολίνο, το Παρίσι και τέλος η Αθήνα υποδέχθηκαν θριαμβευτικά το τελευταίο φιλμ του Τσάρλι Τσάπλιν: «Τα φώτα της πόλεως». Ο Σαρλώ έθριάμβευε και πάλι, παντού. Κ' έτσι άδίστακτα επαναλαμβάνουμε, πώς ο

Σαρλώ εξακολουθεί να είναι ο πιο λαοφιλής άνθρωπος ολοκλήρου του κόσμου. Έν τούτοις, νομίζουμε, ότι παρ' όλα τα χειροκροτήματα και τον μεγάλο ενθουσιασμό και θαυμασμό, υπήρξαν και μερικοί που έδειξαν κάποια αχαριστία προς αυτόν. Ξέχασαν, πώς

για να φέρει σε πέρας αυτό το άριστο έργο, το πιο ωραίο και το πιο τέλει φιλμ, που γυρίστηκε ως τα σήμερα, ο Σαρλώ πάλαψε, υπέφερε πολύ κι' ακόμα για να φτάσει ως το τέλος, χρειάστηκε να καταβάλει μύρια αντίθετα συμφέροντα, εργάστηκε έντελώς μόνος, μέσα σε μιάν εχθρική ατμόσφαιρα. Έχρησιμοποίησε κάθε μέσον για να τον δυσχεράνουν στο έργο του και για να τον κάνουν ν' αποτύχει. Θυμηθείτε τα υπερδέμματα με τη γυναίκα του, το διαζύγιο του, τη δίκη του και το σκάνδαλο που διεντυμάνισαν!...

Εδνυχώς ο Τσάπλιν αγαπάει την πάλι και τη στιγμή που τα όμιλούντα φιλμ εθριάμβευαν και που το κοινό των δύο ημισφαιρίων κατέλυζε τις αίθουσες των όμιλούντων κινηματογράφων, ο Τσάρλι Τσάπλιν, μόνος έδηλάσε: «Πλανάσθε, πήρατε στραβά δρόμο, ο όμιλόν κινηματογράφος έτσι που τον κατασκευάζετε είναι μια πλάγι...» Τα λόγια του αυτά, τα υποδέχθηκαν με σκεπτικισμό, με θυμό και με ειρωνείαν. Ο Σαρλώ είχε δίκιο. Μου γράφουν ήδη από τας 'Ηνωμένες Πολιτείας, ότι το κοινό αρχισε να μη δείχνει πολύ ενδιαφέρον για τον όμιλόντα και ότι επανέρχεται στον βοθρόν. Οι εχθροί του κατάλαβαν σε λίγο ότι τα λόγια του Σαρλώ ήταν πολύ σοβαρά και ότι εφόσον είχαν τέτοιαν άμεση απήχηση θα παρέδιδαν την φήμη του όμιλόντος και συνεπώς θα εξέθεταν τα κολοσσιαία των συμφέροντα. Στην Εύρωπη ακόμη δεν είχε γνωστός στις λεπτομέρειες ο σκληρός πόλεμος που εκδηλύθηκε εναντίον του Σαρλώ, ο οποίος έπρεπε να μη παραδέχεται την επιτυχία του όμιλόντος. Όταν όμως με τη σειρά του ο Τσάπλιν όχι μόνον ενίκησε, αλλά και εθριάμβευσε εν νέου, δεν θέλησε να φέρει στην δημοσιότητα τα κάθε άλλο παρά έντιμα μέσα που μεταχειρίστηκαν εναντίον του οι αντίπαλοί του. Έδειχθηκε σωστός τζέντλεμαν! Μόνον στους στενούς του φίλους ομολόγησε ότι θα θυμάται σ' όλη του τη ζωή τον σκληρό αγώνα της εποχής του γυρίσματος του φιλμ «Τα φώτα της πόλεως».

Όταν ρωτούν τον Τσάπλιν, τι σκέπτεται να κάνει, απαντά συνήθως με ένα άστεϊσμόν, ο οποίος φαίνεται ότι

τον διασκεδάζει αρκετά: «Δεν σκέπτεσθε βέβαια ότι στο νέο φιλμ που θα γυρίσω, θα παίξω τον ρόλο του 'Αδάμ, του 'Ιησού Χριστού ή του Ναπολέοντος»!

Στην πραγματικότητα όμως φαίνεται ότι ο Σαρλώ δεν ξέρει τί να κάνει. Έκείνο που τον απασχολεί κυρίως τώρα, και πολύ φυσικά, είναι ν' ανακτήσει τις μερικές εκατοντάδες χιλιάδων δολλαρίων που ξόδεψε για το φιλμ «Τα φώτα της πόλεως». Άλλωστε και ο ίδιος δεν ξέρει ακριβώς πόσα ξόδεψε. Όλη του την περιουσία, υπολογίζει. Το ταξίδι του στην Εύρωπη, είχε ως κύριο σκοπό να προπαγανδίσει και να εκλαμάρει το φιλμ του. Και πράγματι πέτυχε μια μεγάλη διαφήμιση. Πάντως έχει την ελπίδα ν' αναγνωρίσει ότι με μεγάλη αγωνία αντιμετώπιζε το μέλλον. Περιμένει δε, όπως φαίνεται, κάποιο σημείο, κάποια ένδειξη του πεπρωμένου. 'Η θ' αποφασίσει, όπως ο αδελφός του Σιδνέι, ο οποίος αναπαύεται στην Κιανή Άκτι, να εγκαταλείψει όριστικά τον κινηματογράφο, το στούντιο και τα έργα του; Εκείνο που είναι φανερόν, είναι ότι φαίνεται ναρκασμένος για να ξαναρχίσει το σκληρό αγώνα. Έπειτα πρέπει να σκεφθούμε και το εξής: Πρό δεκαπενταετίας περίπου ο Σαρλώ γύριζε τα μικρά κωμικά φιλμ του. Ύστερα μονομιάς άρχισε την παραγωγή των αριστουργημάτων. Όλοκληρη τη σειρά αυτή την βλέπει κανείς ευχαρίστως και σήμερα ύστερα από τόσα χρόνια. Τα θυμάσθε; «Ο Μεταναστής», «Ο Σαρλώ στρατιώτης», «Ζωή ενός σκύλου», «Το παιδί»... Μετά έρχεται η δημιουργία των δυο μεγάλων αριστουργημάτων: «Ο Χρυσόθραξ» και «Το Ιπποδρόμιον». Και πολύ δικαίως, πολλοί φοβήθηκαν ότι δεν θα μπορούσε πια να τα ξεπεράσει. Είχε φθάσει στο τέλειο. Εάν επιχειρούσε ασφαλώς δεν θάκανε τίποτ' άλλο παρά να επαναλάβει τον εαυτό του. Και όμως, με τα «Φώτα της πόλεως» απέδειξε πόσον άνοητοι ήταν οι φόβοι αυτοί. Σε κανένα άλλο φιλμ ο Σαρλώ δεν ήταν πιο συγκινητικός, πιο παθητικός, πιο ανθρώπινος.

Μόνον ο Τσάρλι Τσάπλιν φρονεί, ότι τα «Φώτα της πόλεως» δεν είναι το καλύτερό του φιλμ. Και ο λόγος στον οποίον στηρίζει την γνώμη αυτή είναι ότι το φιλμ αυτό άρεσε περισσότερο στους μεγάλους παρά στα παιδιά. Γιατί, ως γνωστόν, ο Τσάπλιν ονειρεύεται περισσότερο να κατακτήσει τον παιδόκοσμο: είναι ο μόνος που ακούει και αισθάνεται τους κτύπους της καρδιάς του...

Λοιπόν τί θα κάνει ο Τσάρλι Τσάπλιν; Θα ξήσει χωρίς να δημιουργεί; 'Η θα γυρίσει στη βίλλα του του Χόλλινγουντ, όπου, κατά την συνήθειά του, θα κλεισθεί επί εβδομάδες στο ατελιέ του; Θα παίξει πιάνο, θα μένει όπως στο παράθυρο να τάζοντας έξω και θα σκέπτεται εξαπλωμένος στο γιτάκι του. Αυτός είναι ο τρόπος που δημιουργεί. Ύστερα μονομιάς, μ' ένα αυταρχικό τηλεφώνημα θα συγκαλέσει τους συνεργάτες του και το γύρισμα θ' αρχίσει.

Και όμως, όταν φθάσει σ' αυτή τη στιγμή ο Τσάπλιν, μήπως διστάσει; Ίνε δυνατόν αινιώς να υπάρχει και ν' αναζητεί στην οδόνη το πρόσωπο του Σαρλώ, ως αλήτου; 'Η θα προσπαθήσει να το ανανεώσει, να το ξαναφορέσει;

Εδώ αρχίζει η τραγωδία της Μεγαλοφυΐας. Ο Τσάπλιν θ' έχει την φρόνηση να πουληθεί όριστικώς απ' το σινεμά, όπως έγραψε σε μερικούς φίλους του:

Τόσες ερωτήσεις, στις οποίες δεν μπορεί κι' ο ίδιος να δώσει καμιά απάντηση. Όμοιος και στο τελευταίο του φιλμ, αφήνει χωρίς απάντηση, όταν ο Σαρλώ ξαναβρίσκει την απάντησή του, την ερώτηση: «Και τότε»

μα τι θα γίνει; Διαφαίνεται καθαρά η ανησυχία της αύριον, του άγνώστου. Ίσως ο Τσάρλι Τσάπλιν, στο βάθος του να σκέπτεται ότι κάποιος άλλος πρέπει να πάρει τη θέση του. Γιατί έγραψε την εξής περιέργη και μελαγχολική προφητεία: «Όσοι παίξουν στον κινηματογράφο μιλούνται ο ένας τον άλλο. Κάποια μέρα, κ' ίσως σύντομα, μια νέα ιδιοφυΐα της οδόνης θ' έλθει ξαφνικά και θ' αναστατώσει τον κόσμο. Δεν ξέρει κανείς ποιός θ'άνε, ούτε τί θα κάνει. Άλλα είμαι έτοιμος να στοιχηματίσω ότι θ' είναι σπουδαίος, γερός...» Και ο Τσάπλιν, κατά την έκφρασή του, ήταν σπουδαίος και γερός και αναστάτωσε τον κόσμο ολόκληρο. Φοβάται όμως την αύριον. Α' αποχωρήσει ή θα ολθεί πάλι σε νέες δημιουργίες; Είμεν πάντως δεν έχουμε το δικαίωμα να τον κρίνουμε από τώρα, πολύ δε περισσότερο να τον στερούμε της εμπιστοσύνης μας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΟΥΠΕ

Τρεις φωτογραφίες του Σαρλώ: Στην οδόνη, στην πόλη, και μια σκηνή από το τελευταίο του φιλμ «Τα φώτα της Πόλεως».

